

“Nasıl anlatsam Nerden başlasam”

Halikarnas Mozolesi'nin tam dibinde, bizim ev gibi, kısmen onun yıkıntılarında düşünmekte güçlü çektiğim bir sabırla taşınmış taşlarla yapılmış bir ev.

Bodrum mimarisini iyi ki derleyip o canım evleri kitaplaştırmış Sermin Başak ve Cengiz Bektaş'ın, “*Bodrum Halk Yapı Sanatına Bir Örnek*”te belirlediği belli-başlı üç tarzdan, ‘*Musandıralı Ev*’e bir örnek.

Charles T. Newton'un 1862'deki padişah izinli **tarih soygununun** ‘*defter i kebir*’inde kayıtlı.

“*Mehmet'in evi*” notunu düşmüşler çıkardıkları krokiye.

Daha yukarıda fakirin evini de çizmişler.
Arkamızda, o vakitler henüz kazılmamış tiyatro.

Bizimki gibi, Anıtlar Kurulu'nca
‘*2. Derece Tarihi Yapı*’ olarak tescilli olması gerekir bu evin.
Şimdi çökmek üzere.

Harabenin içinde seçilebilen sağlam kalmış ocağı
bizimkiyle tıpatıp aynı.

Bir süredir de bu durumda bu güzelim ‘hane’.

Bodrum geleneğine göre,
“iki metreyi aşmayan yükseklikte olması gereken”
önündeki beyaz duvar
‘*Dünyanın Yedi Harikası*’ndan birini çevreliyor.

Üç adım sağına yürüyerek Saray Sokağı'na girer,
birkaç dakika tarihin içinden geçer, kıyıya inebilirsiniz.

Bu yürüyüşü, bir vakitler çok sevdiğimden,

“Halikarnassos'ta Bir Zaman” adlı bir kitap için
20 yıl önce yazmışım.

Beyaz duvarın ardında
Artemisia'nın Mausolos'a duyduğu büyük tutkunun,
meşru haydutların götürülmeye değmez bulduğu
birkaç çerçöp izi var.

Bir bekçi ailesi küçük bir evde, başında, onları bekliyor.
Küçük çocukları okul dönüşü
o binlerce yıllık alanda koşuşuyor,
top oynuyor.

Tam karşı komşusu, *Kelerlik Camii*.
Soygun tutanağında “*İmamın evi*” diye geçiyor.
Yıllardı beş vakit bize sesi ulaşıyor.
Dışarıdan hissedilmesi güç ama 1757 yılından beri orada.

Ev, bir yıla yakın bir süredir satılık.

O arada kim bilir hangi tepede,
kim bilir kaç site açıldı,
bir ‘villa’ kim bilir kaç milyon dolara
‘*Bodrum'a çok aşık*’ bir alıcı buldu.

Evet, nasıldı o şarkı?

Bodrum, Bodrum...

Ekim 2019

